

Zpráva z výjezdu

Seznam reprezentantů ČR:

- 1/ Petr Madurkay, Chiméra HK
- 2/ Tomáš Hanuš, Chiméra HK

Účast :

Celkem se soutěže zúčastnilo **318 střelců 31 národností z 5 ti kontinentů**

Nejsilnější zastoupení (přes 20 střelců) měli následující země: Itálie, USA, Kanada, Španělsko, Rakousko, Rusko, Dánsko.

Zajímavostí byla účast střelců z Pobřeží Slonoviny a poprvé v historii WA i účast Německa

Výsledky:

1. Instinctive bow MEN – Petr Madurkay

Celkové umístění – 17. místo (v kategorii bylo 41 soutěžících z 20 zemí)

2. Longbow MEN – Tomáš Hanuš

Celkové umístění – 6.místo (v kategorii bylo 46 soutěžících z 24 zemí)

Podmínky soutěže:

Oblačné až polojasné počasí, silný nárazový vítr s teplotami od 15 - 25°C. Předpovídaný vítr s rychlostí cca 55 km/hod představoval takový problém, že hlavní rozhodčí na schůzi kapitánů rozhodl o možnosti střílet při silném větru přes povolený časový limit 90 sekund.

Střílelo se pod skalnatými horami v lesích a sadech v bezprostřední blízkosti Robionu. Terén tvořili především terasy s kamenitým podkladem.

Tréninková střelnice: kamenitý podklad, na množství střelců poměrně málo terčů. Tréninková střelba byla povolena pouze hodinu před soutěží.

Tratě:

Tři tratě byly velmi náročně postavené. Malé terče (zajíci, bažanti..) minimálně 12 až 15 metrů. Srnky, prasátka apod. kolem 25 metrů. Velká zvířata jako medvěd či jelen byly zcela vyjímečně a vždy na plné vzdálenosti. Často se střílelo ze světla do tmavých houštin, rovněž využívání střelby přes terasy značně komplikovalo správný odhad vzdáleností. Absence backstopů v kombinaci s kamenitým terénem znamenal rovněž významnou psychickou zátěž střelce neboť aut většinou znamenal ztrátu šípu.

Vysokou obtížnost tratí potvrzují i výše bodových nástřelů, které proti jiným ročníkům významně poklesly.

Tuto soutěž považuji z hlediska obtížnosti za nejnáročnější, kterou jsem kdy za WA střílel. Podobný názor měli všichni střelci, se kterými jsem absolvoval soutěž.

Zhodnocení soutěže:

Organizace: vlastní soutěž bez chyby. Dostatečný počet pořadatelů, rychlý přenos výsledků, velká přenosová obrazovka v základním táboře, slušné občerstvení.

Bohužel organizátor pravděpodobně nepočítal s takovou účastí, takže naše malá výprava s Kanadou a částí Ruské výpravy byla ubytována v jiném resortu, než byl oficiální hotel. Naštěstí jsme měli pronajaté vlastní auto, jinak bychom některé části jako například zahájení nebo závěrečný banket prostě nestihli. Oficiální doprava totiž nebyla dimenzovaná na takové vzdálenosti a množství lidí, takže třeba Kanadská výprava se dostala na banket až když bylo vše snědeno a vypito.

Úvodní ceremoniál v Robionu – krátký pochod uličkami Robionu s následným slavnostním zahájením v místním malebném amfiteátru. Nechybělo představení místního folklóru a na závěr velmi slušné občerstvení.

Finále a závěrečný ceremoniál v Avignone – semifinále se střílelo v zahradách nad palácem papeže. Za zmínku stojí poslední terč, který představoval skákající mečoun v umělé jeskyni s jezírkem a vodotryskem. Poprvé jsem se setkal s tím, že rozhodčí po každém výstřelu měnil pozici mobilních meč, takže bylo zcela vyloučeno, aby střelci někdo poradil vzdálenost, na kterou bude střílet.

Vlastní finále se střílelo před tribunou v části náměstí vedle papežova paláce. Velmi pěkné a divácky zajímavé vyvrcholení soutěže.

VYPRACOVAL 12.10.2017

Petr Madurkay

Vedoucí výpravy ČLS